

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 9ης Νοεμβρίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-481/16) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση η οποία κρίθηκε παράνομη και μη συμβατή με τη εσωτερική αγορά — Υποχρέωση ανακτήσεως — Υποχρέωση ενημερώσεως — Μη εκπλήρωση — Μέσα άμυνας — Απόλυτη αδυναμία εκτελέσεως)

(2018/C 005/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Α. Μπουχάγιαρ και Β. Stromsky)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Κ. Μπόσκοβιτς και Β. Καρρά)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία, μη έχοντας λάβει, εντός των ταχθεισών προθεσμιών, όλα τα απαραίτητα μέτρα για την εκτέλεση της αποφάσεως 2014/539/ΕΕ της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.34572 (13/C) (πρώην 13/NN) που χορήγησε η Ελλάδα στη Λάρκο Γενική Μεταλλευτική και Μεταλλουργική ΑΕ, και μη έχοντας ενημερώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τα μέτρα που ελήφθησαν κατ' εφαρμογήν της αποφάσεως αυτής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3 έως 5 της εν λόγω αποφάσεως και από τη Συνθήκη ΛΕΕ.
- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 383 της 17.10.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 9ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — AZ κατά Minister Finansów

(Υπόθεση C-499/16) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 98 — Δυνατότητα των κρατών μελών να εφαρμόζουν μειωμένο συντελεστή σε ορισμένες παραδόσεις αγαθών και παροχές υπηρεσιών — Παράρτημα III, σημείο 1 — Τρόφιμα — Είδη ζαχαροπλαστικής και γλυκίσματα — Ημερομηνία ελάχιστης διατηρησιμότητας ή τελική ημερομηνία ανάλωσης — Αρχή της φορολογικής ουδετερότητας]

(2018/C 005/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

AZ

κατά

Minister Finansów

Διατακτικό

Το άρθρο 98 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται –υπό την προϋπόθεση ότι τηρείται η αρχή της φορολογικής ουδετερότητας, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει– σε εθνική νομοθεσία, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία εξαρτά την εφαρμογή του μειωμένου συντελεστή ΦΠΑ στα νωπά είδη ζαχαροπλαστικής και στα γλυκίσματα αποκλειστικά και μόνον από το κριτήριο της «ημερομηνίας ελάχιστης διατηρησιμότητάς» τους ή της «τελικής ημερομηνίας ανάλωσής» τους.

(¹) EE C 22 της 23.1.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 9ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — «Wind Innovation 1» EOOD, υπό εκκαθάριση κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» — Sofia

(Υπόθεση C-552/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Λύση εταιρίας επιφέρουσα τη διαγραφή της από το μητρώο του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Υποχρέωση υπολογισμού του ΦΠΑ επί των υφισταμένων στοιχείων του ενεργητικού και καταβολής του υπολογισθέντος ΦΠΑ στο Δημόσιο — Διατήρηση σε ισχύ ή τροποποίηση του ισχύοντος κατά την ημερομηνία προσχωρήσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση νόμου — Άρθρο 176, δεύτερο εδάφιο — Συνέπειες επί του δικαιώματος εκπτώσεως — Άρθρο 168]

(2018/C 005/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Sofia-grad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

«Wind Innovation 1» EOOD, υπό εκκαθάριση

κατά

Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» — Sofia

Διατακτικό

- 1) Η οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι δεν αποκλείει εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει ότι η αναγκαστική διαγραφή από το μητρώο του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) εταιρίας της οποίας η λύση διατάχθηκε με δικαστική απόφαση επιφέρει την υποχρέωση υπολογισμού του οφειλομένου ή καταβληθέντος ΦΠΑ εισροών επί των υφισταμένων κατά την ημερομηνία της λύσεως της εταιρίας στοιχείων του ενεργητικού, αφενός, και καταβολής του στο Δημόσιο, αφετέρου, υπό την προϋπόθεση ότι η εταιρία δεν διενεργεί πλέον, από της λύσεώς της, οικονομικές πράξεις.
- 2) Η οδηγία 2006/112, ιδίως δε το άρθρο 168 της οδηγίας, έχει την έννοια ότι αποκλείει εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στη διαφορά της κύριας δίκης, η οποία προβλέπει ότι η αναγκαστική διαγραφή από το μητρώο του ΦΠΑ εταιρίας της οποίας η λύση διατάχθηκε με δικαστική απόφαση επιφέρει, ακόμη και όταν η εταιρία αυτή εξακολουθεί να διενεργεί οικονομικές πράξεις κατά τη διάρκεια της θέσεώς της υπό εκκαθάριση, την υποχρέωση υπολογισμού του οφειλομένου ή καταβληθέντος ΦΠΑ εισροών επί των υφισταμένων κατά την ημερομηνία της λύσεως στοιχείων του ενεργητικού, αφενός, και καταβολής του στο Δημόσιο, αφετέρου, και, με τον τρόπο αυτό, εξαρτά το δικαίωμα εκπτώσεως από την τήρηση της εν λόγω υποχρέωσης.

(¹) EE C 22 της 23.1.2017.